

TORONYIRÁNY

XIII. 36.

2019. szeptember 8.

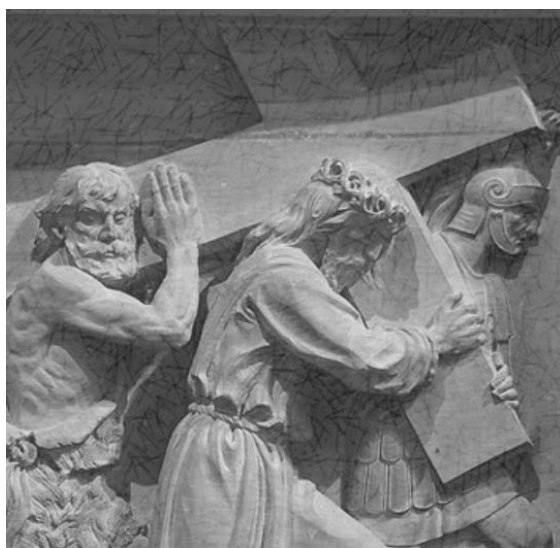

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTEŚITŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 23. vasárnap

Szeptember 12. Szűz Mária szent neve

Szeptember 14. A Szent Kereszt felmagasztalása

Krisztus követőinek magyar neve: a „keresztény” – amely a „christianus” („krisztusi”)-ból származik –, első pillanatra inkább emlékeztet a keresztre, mint magára Krisztus személyére. Ezzel a szembetűnő hasonlósággal, amely a „kereszt” és a „keresztény” szó között van a magyar nyelvben, keresztény elnevezésünk nem válik kevésbé krisztusivá, mint más nyelvekben, csupán konkrétabbá: a „kereszt” szó ugyanis a Krisztus-misztérium központi eseményét ragadja meg, s mindenütt, ahol feltűnik szóban vagy jelképben (imádságban, templom tornyán, út mentén) a húsvéti misztériumra utal. A „húsvéti misztérium” Krisztus üdvöt szerző életének a halálban és a feltámadásban megvalósuló egységét fejezi ki. Amíg azonban a feltámadás a maga végső kiteljesedésében számunkra a jövőt jelzi, a „halál”, a „kereszt”, az „áldozat” inkább a keresztény élet jelenét jelenti és ábrázolja. Közvetlenebbül és érzékenyebben érint mindnyájunkat.

Ezért is gondolunk rá sokszor nehéz szívvel. Úgy érezzük néha, túlságosan is közel van hozzánk, ha igazán keresztények akarunk lenni. Krisztus ugyanis azt mondja: „aki nem veszi fel keresztjét és nem követ, nem lehet a tanítványom.” A mondat jelentése világos: a keresztény életben nem lehet megkerülni a keresztet, a lemondást, az áldozatot és a tudatos fegyelmet.

Minden időben voltak és lesznek emberek, keresztények is, akik nehezen veszik ezt tudomásul. Vannak, akik szeretnék agyonhallgatni, legalábbis mint mindennapi kötelezettséget, mint ahogy mindig lesznek, akik számára Krisztus keresztje botrány vagy ostobaság (vö. 1Kor 1,23). Aki azonban igazán hűséges akar maradni az evangéliumhoz annak vállalnia kell a teljes igazságot és a teljes krisztusi életet.

Gál Ferenc

A szentmise olvasmányai

1. Bölcs 9,13-19 Az ember saját környezetének, a teremtett világnak a titkait csak kitartó kutatás által ismeri meg fokozatosan. A Teremtő viszont kitarulkozik, és szeretettel megismerteti magát az emberrel.

2. Filem 9b-10.12-17 Pál apostol kéri egy gazdag ismerősét, hogy korábbi rabszolgáját, aki keresztény lett, szeretettel fogadja vissza, immár mint testvérét.

3. Lk 14,25-33 Jézus világosan kinyilvánítja, hogy aki követője akar lenni, annak az ő lelkületével kell vállalni adott esetben súlyos nehézségeket, áldozatokat is.

Jézus követésének feltételei

A bevezető mondatból megtudjuk, hogy Jézus ismét úton van. Nagy néptömeg csatlakozik hozzá és kíséri őt. Jézus hozzájuk fordulva figyelmeztet, hogy a tanítványsághoz nem elegendő az, ha valaki egyszerűen együtt menetel vele. Csak az lehet a tanítványa, aki kész a legteljesebb és legradikálisabb lemondásokra.

Jézus első feltételként a családi kötelékektől való szakítást említi meg. A mondás lukácsi formája keményebb hangzású, mint a Máténál található párhuzamos mondat (10,37). Lukácsnál Jézus egyrésztől több rokoni köteleket (szülők, feleség, gyermekek, testvérek) sorol fel, másrésztől a gyűlölni (miszein) ígét használja. Máténál csak a szülőkre és a gyermekekre találunk utalást, akiket a tanítványnak nem szabad „jobban szeretni” (filein hüper), mint Jézust. A lukácsi változatban szereplő „gyűlölet” nem belső indulatoktól kísért radikális szembeszegülést jelent, hanem azt, hogy a tanítvány a rokoni kapcsolatokat másodlagosnak tartja a Jézushoz fűződő elkötelezettséghez képest. Tehát a „gyűlölni” ige jelentése ezen a helyen „kevésbé szeretni”. Az ige, illetve annak héber formája (szané) az Ószövetségben is szerepel hasonló értelemben (vö. Ter 29,30-33; MTörv 21,15-16; Bir 14,16). A mondanivaló tekintetében nincs tehát lényeges különbség a lukácsi és a mátéi változat között. Az viszont kétségtelen, hogy a Lukácsnál található ige jobban felkelti a hallgatóság figyelmét, s ezért minden bizonnyal ez az eredetibb. Érdekes, hogy Lukácsnál Jézus a tanítványoktól nemcsak a rokonság, hanem önmaguk „gyűlöletét” (azaz kevésbé szeretését) is megkívánja. Ezáltal a legradikálisabb követelménnyel áll elő, amelynek lényege: a tanítvány életében az első helyen Jézusnak kell állnia, és sem a családi kötelékek, sem pedig önmaga személyes előmenetele nem lehetnek fontosabbak számára, mint Jézus osztatlan szívvel történő követése.

A második feltétel, amelyet Jézus a követői elé állít, a keresztthordozás. Kétségtelen, hogy az ősegyház és az evangé-

lista ezt a mondást már Jézus kereszthalálával hozhatta kapcsolatba: a tanítványnak sorsközösséget kell vállalnia Mesterével a szenvedésben és a halálban. Eredetileg, vagyis a földi működés folyamán, a mondás arra a teljes önmegtagadásra vonatkozott, amelyet Jézus a közvetlen követőitől megkívánt: aki tanítványa akar lenni, annak mint egy halálraítéltnak szakítania kell a korábbi életével. A mondásnak ezen eredeti értelmét a Lk 9,23-mal kapcsolatban részletesebben kifejtettük már.

A tanítványság feltételeinek kihirdetése után Jézus arra figyelmeztet, hogy a végleges döntés előtt mindenki vizsgálja meg alaposan önmagát, vajon eleget tud-e tenni a kívánalmaknak. A megfontolatlan döntés csödhöz vezethet, ami pedig magát az üdvösséget veszélyezteti. A figyelmeztetés példabeszédek formájában történik. Jézus két, mind felépítésben, mind pedig megfogalmazásban hasonló példát mond el, melyek tartalma a mindennapi életből valók. A példabeszédek kérdés formájában hangzanak el, s így a hallgatóságot közvetlen állásfoglalásra készítetik. Az első példában Jézus olyan embert állít elénk, aki torony építésébe akar kezdeni. Feltehetőleg szőlőskertbe helyezett őrtoronyról vagy gazdasági épületről van itt szó. Az illetőnek nagyon komolyan meg kell fontolnia, vajon megvan-e a megfelelő anyagi fedezete ahhoz, hogy a munkálatokat be tudja fejezni. Amennyiben csődöt mond a vállalkozása, vagyis az alapok lerakása után nem tudja a falakat felépíteni, számíthat a környezet gúnyos megjegyzéseire. A második példában egy király szerepel, aki összeütközésbe kerül egy másik ország uralkodójával, akinek a hadserege kétszeresen nagyobb, mint az övé. A királynak alaposan meg kell fontolnia, vajon érdemes-e harcba bocsátkozni és katonái életét kockára tenni, s nem kellene-e inkább rögtön békét kérve megadnia magát.

A példabeszédekkel kapcsolatban megjegyezzük, hogy eredetileg azoknak szóltak, akik Jézus közvetlen társai lettek, vagyis akik teljes élet- és sorsközösséget vállaltak vele. Jézus őket figyelmeztette arra, hogy a követés komoly következményekkel jár, s ezért meg kell fontolniuk, hogy képesek-e ezeket teljesíteni, nehogy később csalódás érje őket. Jézus nem tüzesfejű lelkesedőket, hanem áldozatra kész és képes követőket akart. Az egyház időszakában a példabeszédek általánosabb értelmet kapnak: a keresztény hivatás komolyan vételére szólítanak fel. A keresztényeknek tudniuk kell, hogy Jézus nem elégszik meg a középszerűséggel, hanem őszinte, megfontolt és teljes elkötelezettséget vár tőlünk (vö. Jel 3,15 köv.). Egyes exegéták a példabeszédeket sajátos egyházi hivatásokra (szerzetesség, cölibátus) vonatkoztatják, melyek komoly előzetes megfontolást igényelnek. Kérdés viszont, hogy Lukács ilyen értelemben fogta-e fel a figyelmeztető példákat.

A kettős példabeszéd után következik az alkalmazás (33. v.), amely azonban éppen az ellenkezőjét vonja le a példákól, mint ami azokból természetesen következne. „A példabeszédekben a vagyon (az építkezéshez) és a hadsereg állománya (a háború vezetéséhez) voltak a mérvadók, most viszont az ellenkezője érvényes: a Jézus-tanítvány számára szükséges felszerelés az, hogy semmilyen vagyont ne tartson meg” (G. Schneider). A mondás végeredményben a 26. és 27. versekben kifejezésre juttatott követelményekhez kapcsolódik, s a tanítványságnak egy újabb nélkülözhetetlen feltételét fogalmazza meg. A vagyonról való lemondás kedvenc téma a harmadik evangéliumban (5,11. 28;12,33; 18,22). Az egyház tagjai számára mindez annyit jelent, hogy vagyonukat mások szolgálatára használják fel (vö. ApCsel 2,44 köv.; 4,32).

Kocsis Imre

Boldog szülők (38.)

OTTHON, ÉDES OTTHON

A családi otthon jelentősége

Az a kikötő, ahol felvértezzük magunkat, hogy szembeszálljunk a nagy tengerrel. Itt tanuljuk meg, hogyan működnek a személyek közötti kapcsolatokat; hogyan lehet a problémákat megoldani; melyek az egyéni szabadság határai; hogyan kell felelősséget vállalni; hogyan fogadjuk a vendégeket és a barátokat.

A szív kórháza. Az a hely, ahol biztosak lehetünk benne, hogy mindig megbocsátásra és bátorításra találunk. Ahol sírhatunk, ha ahhoz van kedvünk, ahol mindig van valaki, aki meghallgat minket anélkül, hogy elítélne.

A „tornaterem”, ahol eddük magunkat. Az egyetlen hely, ahol a fiatalok kipróbálhatják erejüket és akár a legkülönösebb gondolataikat is tudván, hogy mindenképpen szeretik őket. „Az élet megtanított rá - írja egy ötvenéves férfi - hogyha otthon nem tanulunk meg szeretni, akkor máshol valószínűleg soha nem tanulhatjuk ezt meg.” Otthon tanulás közben tévedhetünk is anélkül, hogy nagy kockázatot vállalnánk.

Az emlékek és az emlékezés ládikója. A generációk közötti érzelmcsere helye, a tűzhely, amelyet körülülve a felnőttek átadják bölcsességeiket a kisebbeknek.

Az a föld, amelybe identitásunk gyökerei kapaszkodnak. Az otthon falai különbséget tesznek „bent” és „kint” között. Az otthonon belül születik a „mi”, a mi családunk.

Az érzések szentélye, az a hely, ahol megtanuljuk, mit is jelent a „szent kötelék”. Jó hogy vannak kis szertartások az étkezéssel, a lefekvéssel, a vasárnappal, az imádsággal kapcsolatban.

A legszebb hely, ahol élhetünk és növekedhetünk. Otthon a legjobb képességeinket kell nyújtanunk. Éppen az ellenkezője annak, amit sokan gondolnak. „A férjem tud kedves, gyengéd és szeretettel lenni - vallotta be egy nő, táskája fogóját tépkedve - a kutyával ilyen.” Túl sok ember kedves és gyengéd „kint”, az otthonukat pedig úgy kezelik, mint egy szemeteskukát, ahová a frusztrációikat öntik. Alapvetően fontos megtanítani a gyerekeknek, hogy szeressék az otthonukat és felelősnek érezzék magukat érte. Hogy az üzenet, amit mindenki közvetít, ez legyen: „Úgy örülök, hogy itt vagyok veled.”

ELLENŐRZÉS SZÜLŐK SZÁMÁRA

Megismerni egymást

Don Bosco egyik legmeghatóbb mondatát az 1884. május 10-én írt levelében találjuk: „Tudjátok, hogy mit kér tőletek ez a szegény öregember, aki az ő drága fiataljainak szentelte az egész életét? Semmi mást, csak annyit, hogy visszatérjenek a kezdeti Kápolna boldog napjai. A szeretet és a keresztény bizalom napjai a fiatalok és előljáróik között; a Jézus Krisztus szeretetéből fakadó beleegyezés és egymás elviselésének napjai; az egyszerű és őszinte nyílt szívek napjai, a szeretet és az igazi vidámság napjai.”

A szeretet és a bizalom napjai... Az egyszerű és őszinte nyílt szívek napjai. Olyan napok ezek, amelyekre minden családnak szüksége van. De a gyerekek bizalmának megszerzése az egyik legnehezebb dolog.

Túl sok gyerek érzi úgy, hogy a szüleit igazából nem érdeklik az ő dolgai, hogy nem erőltetik meg magukat különösebben azért, hogy igazán megismerjék őt, és hogy ennek következtében ítéleteik is elhamarkodottak és sztereotípiákra épülnek.

Ha igazságtalan ítélet éri őket, akkor a gyerekek bezárulnak, mint egy sündisznó.

Még azok a szülők is, akik azt hiszik, hogy nagyon sok időt szentelnek a gyerekeiknek, azok sem tudnak egyéniségük alapvető vonásairól. Egymás ismeretének hiánya olykor fájdalmas meglepetéseket eredményez.

A szülők csak akkor tudnak a gyerekeiknek segíteni, ha valóban ismerik őket. A következő kérdések, amelyeket természetesen saját helyzetünknek megfelelően esetleg néhány helyen meg kell változtatni, egy kis *lelkiismeret-vizsgálathoz* nyújthatnak segítséget. Nem kizárt, hogy a végén kellemes meglepetés ér minket: lehet, hogy arra jövünk rá: sokkal jobb a gyerekünk, mint amilyennek gondoltuk.

Ízlése

Ki a gyerekem legjobb barátja? Ki a kedvenc énekese? Milyen zenét szeret? Milyen műsort néz legtöbbit? Milyen színűre festené ki szobáját? Melyik sport szórakoztatja legjobban? Mit olvasott utoljára? Mi a kedvenc étele, és mit utál legjobban? A tárgyai közül mit szeret a legjobban? Mi az az ajándék, amire leginkább vágyik?

Élet a többiekkel

Mi a beceneve az iskolában? Szereti magát, vagy negatív képe van önmagáról, azaz úgy érzi-e vajon, hogy a többiek nem fogadják el? Hozzá tartozik-e egy baráti társasághoz, vagy mindent megtesz, hogy elkerülje a kortársait? A családtagokon kívül ki van rá a legnagyobb hatással? Ki a kedvenc tanára? Kiből áll a baráti köre?

Személyisége

Túl magasnak vagy netán túl alacsonynak érzi magát? Mi az általános napi mérlege frusztrációk és sikerélmények szempontjából? Talál-e sikerélményt adó alkalmat a szokásos keretek között vagy hajlik a szabályok áthágására? Mi volt ebben az évben a legnagyobb csalódása? Mi hozza őt leginkább zavarba? Felfogja a kockázatot és a félelmet? Tudja-e ezeket kontrollálni, és ha igen, hogyan? Milyen a jövőképe? Csinál-e hosszútávú terveket? Mit akar csinálni nagykorában? Vannak-e olyan vágyai, amelyeket nem hűt le azonnal? Mit gondol a halálról? Nem lehet, hogy csak azt a látványos és hideg halált ismeri, amit a televízióban lát, és amely nem kelt semmilyen érzelmet?

Élete a szülőkkel

Mikor öleltem át utoljára a gyereket? Melyek azok a mondatok, amiket a legtöbbször ejtek ki? Mondtam-e valaha (mikor) ezt: „Ne felejtse el, hogy szeretlek, én mindig szeretni foglak, bármilyen helyzetbe is kerülsz!” Gyakran bátorítom, vagy túl sokat követelek tőle? El tudom-e ismerni, ha javul, fejlődik valamiben? Nem fordul-e elő, hogy arra használom a pénzt, hogy jó színben tüntessem fel magam előtte, és a pénz segítségével kérjek bocsánatot túlságosan szigorú viselkedésemért, vagy szülői hiányosságokért? Hogyan reagál a „nem”-re? Mit vet leginkább a családja szemére? Szereti az otthonunkat? Számomra az otthon a legfontosabb hely azok közül, ahol megfordulok? Hogy öltözöm otthon? Leveszem otthon a jó ruhámat, hogy felvegyem az idétlen mackót vagy a legborzalmasabb trikómat? Mi a televízió szerepe a család életében? Uralkodó szerepe van-e? Hagy legalább teret a gyerekek kívánságainak és bensőséges családi pillanatoknak? Mikor imádkoztam utoljára a gyermekemmel?

Bruno Ferrero

Vasárnapi jegyzet

Ne mondjunk le a kincsről

Erős szívvel olvasom Robert Barron Los Angeles segédpüspöke nyilatkozatát a „szenvedő Egyházzal” az abúzuskrízis kapcsán. Szexuális visszaélésekről van szó, melyeket egyháziak követtek el, ami a világegyházban megdöbbenést, kiábrándultságot jelentett/jelent.

Valóban elbizonytalanodik még a hívó is, de ugyanakkor nem adhatja fel a reményt: az Egyház (egyházak) útja is az emberé, nem válogatott a Teremtő, aki Krisztusban választott ki mindenkit, s azt a pályát jelölte ki, amely mindenkinek lehetőséget nyújt jóra, rosszra.

Barron püspök nyíltan beszél most megjelent könyvében a krízisről, őszinte szavait nem vonhatja kétségbe senki. (Jó lenne a 105 oldalas könyvet mielőbb magyarul olvasni!) A gonosz hatalmát kiemeli, amit minden korban, időben tapasztal a világ (vallásfelekezet nélkül), és a teológiai, biblikus megvilágítást kéri számon akkor, amikor a jogi, kánonjogi, kulturális elemzés megtörtént az abúzusok kérdésében. A püspök Szent Pált idézi: „Ahol eluralkodott a bűn, ott túlarad a kegyelem.” Ez olyan kontextus, ami a legmélyebb isteni működésre utal, fölfedi az ember sérülékenységének határait, és összeköt Isten teremtő szeretetével. Nem elmismásolásról van szó, a bűn „elkendőzéséről”, hanem annak reménykeltő erejéről, ami kereszténységünk alapvető tanítása Isten irgalmáról, hűségének népének bizalmáról: nem mondunk le „a kincsről csak azért, mert tökéletlen és törékeny edényben van.”

Ez az a bizonyos cserépedény, amiről a zsoltaáros énekel, és amiről a megváltás szól. Semmi sem menthető, a bűn - bűn, de az irgalom még erősebb. Krisztus keresztje meghalad minden földi dimenziót! Hitünk - megvallásunk, bizalmunk az „elvetett alapkőre” épül, a mindent újra és újra megújító isteni Reményre.

Tóth Sándor

hírek ..... információk

Az iskolakezdés minden évben komoly megterhelést jelent a gyermekes családoknak. Ezért a Katolikus Karitás idén is elindította segélyakcióját augusztus 1-jén, hogy minél több iskolás gyermeknek tegye könnyebbé a tanévkezdést. Az országos pénzadománygyűjtés célja, hogy mintegy 5000 rászoruló diáknak segítsen az alapvető tanszercsomagok beszerzésében, ezzel támogatva az iskolásokat és a családokat is. A felajánlásokat szeptember 15-ig a 1356-os adományvonalon várják.

Ingyenes, 4 alkalomból álló bibliodrámá képzésre várják a 16. életévüket betöltött fiatalokat a Katolikus Házban (Dugonics tér 12.). A képzésen a résztvevők közös élményének alapja a Biblia. Minden jelentkező magának játszik, így semmiféle színészi képzettségre, sőt még különösebb bibliáismeretre sincs szükség. A képzéseket Rauscher Dóra nővér, pszichodráma vezető, bibliodrámá asszisztens szeptember 19-én, október 10-én, november 7-én és november 21-én 17 és 19 óra között tartja. Jelentkezési határidő szeptember 9. További információ a kathaz.hu/programok/vilaghalos oldalon olvashatók vagy a 20/380 02 96-os telefonszámon kérhetők.

Az Egyetemi Lelkészség szervezésében szeptember 10-én, kedden este fél 8-kor kezdődik az Egyetemi Tanévnyitó szentmise az egyetem közösségének katolikus tagjai részére, melyet Kiss-Rigó László püspök vezet a Székesegyházban.

Az I. világháborúban hősi halált halt klárafalvai honvédek emlékére állított szobrot az Első Világháborús Centenárium Emlékbizottság és Klárafalva Község Önkormányzata. A hősi emlékmű avatása szeptember 14-én, szombaton 10 órakor lesz a templom előtti téren. Az ünnepségen köszöntőt mond Fekete József István polgármester, illetve beszédet mond Ravasz István alezredes hadtörténész és Juhász Tünde kormány megbízott. Az emlékművet Kiss-Rigó László püspök áldja meg. A szoboravató a kegyelet virágainak elhelyezésével zárul.

Jubileumi Falunappal ünnepli fennállásának 175. évfordulóját a Csongrád megyei Csanádalberti. A szeptember 14-én rendezendő programsorozat részeként délután fél 4-kor, a Művelődési Ház előtti téren Csajnyik Zoltán polgármester köszönti a település közösségét, majd Kiss-Rigó László püspök mond ünnepi köszöntőt.

A Belvárosi Plébánia szervezésében minden hónap harmadik vasárnapján, 16 órától várják a plébánia közösségéhez tartozó kisgyermekes családokat az óvodások miséjére a Katolikus Házba (Dugonics tér 12.). A következő alkalom szeptember 15-én lesz.

Tizenharmadik alkalommal a Kulturális Örökség Napjaival egy időben kerül megrendezésre az Ars Sacra Fesztivál, melynek idei mottója: „Legyetek mindnyájan egy” (Jn 17,21). A rendezvény – mely mintegy 400 helyszínen, 600 ingyenes programmal várja az érdeklődőket, - szeptember 14-től 22-ig tart. A fesztivál részletes programjáról a www.ars-sacra.hu internetes oldalon találnak bővebb tájékoztatást az érdeklődők. Az Ars Sacra Fesztivál keretében meghirdetett programokon való részvétel ingyenes.

Szeptember 4-én adták át a Karolina Óvoda, Általános Iskola, Gimnázium, Alapfokú Művészeti Iskola és Kollégium új óvodái épületét. Az ünnepségen jelen volt Lobmayer M. Judit, az intézményt fenntartó szerzetesrend, a Boldogasszony Iskolanővérek Magyarországi Tartományának tartományfőnöke, valamint Soltész Miklós, a Miniszterelnökség Egyházi és Nemzetiségi Kapcsolatokért felelős államtitkára. Az épületet Kondé Lajos pasztorális helynök áldotta meg.

A Karolina Óvoda, Általános Iskola, Gimnázium, Alapfokú Művészeti Iskola és Kollégium összetett intézmény. Amellett, hogy 850 diák oktatását-nevelését végzi, a kezdetek óta működtet óvodát is. Jelenleg az óvodában 125 kisgyermek nevelése öt csoportban folyik. A korábban használt épület egy régi, átalakított családi ház volt, mely egyre rosszabb állapotba került. Régen felmerült az új ovi építésének kérdése, hiszen egyre több szülő szeretne volna az intézménybe írni a gyermekét. Az új óvoda a Szent Órangyalok Óvodája nevet kapta, az iskola udvarán épült fel, és továbbra is öt csoporttal működik.

A Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus (NEK) gazdag programsorozata egy év múlva kezdődik. Budapesten, a Szent István-bazilika előtt Erdő Péter bíboros indítja el a 365 napos visszazámlálást szeptember 13-án, pénteken délután 4 órakor. Ekkor nyílik meg a regisztráció a 2020-as esemény programjaira, melyre várják a jelentkezőket.

Az eucharisztikus kongresszus nem a szó szoros értelmében vett tudományos tanácskozás, „kongresszus”. Sokkal inkább egy világméretű spirituális rendezvénysorozat, mely alkalmából a kenyér és a bor színében a földi egyházával maradó Jézus Krisztust ünnepli a közösség. Magyarországon több mint 80 éve volt utoljára ilyen, százezreket megmozgató egyházi rendezvény.

A visszazámlálás megkezdésének napján fellép a debreceni Hajdú Táncegyüttes, akik többek között Törökországba is elvitték a NEK híret. A gyermek fellépők közül néhányan éppen a NEK-et megnyitó szentmisén lesznek elsőáldozók a Puskás Ferenc Stadionban.

További információ a NEK honlapján, valamint közösségi oldalakon (Facebook, Instagram) található az érdeklődők.

(NEK Titkárság)

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Állandó Tanácsa a közelmúltban gyűjtést hirdetett a Srí Lankán Húsvétvasárnap elkövetett terrortámadásban meghalt áldozatok hozzátartozóinak megsegítésére és a károsodást szenvedett templomok helyreállításának támogatására. A nemrég lezárult gyűjtés eredményeként mintegy 39 millió forint (132 ezer USD) összegű adomány jut el a Colombo-i Főegyházmegyén keresztül a Srí Lanka-n élő rászorulóknak. Az adomány részét képezi a Sziijártó Péter külgazdasági és külügyminiszter döntése értelmében felajánlott 11 millió forint (37 ezer USD) gyorssegély is, amely az MKPK közvetítésével jutott célba.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Cserny Szilvia, Kozma Gábor,

Szeberényi Klára, Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.